

Motion till riksdagen 2018/19:893

av **Cecilia Widegren (M)**

Civil olydnad

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tillämpningen av straffskalan för vissa brott mot viss näringsverksamhet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla samhällets skydd för näringsidkare som arbetar med djurhållning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla samhällets skydd för forskare som arbetar med djurförsök och deras forskningsresultat och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skyndsamt återkomma med konkreta lagförslag i de delar det krävs enligt tidigare tillkännagivande om samhällets skydd för näringsidkare och forskare som arbetar med djur, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Det svenska jordbrukets djurhållning är bland de bästa i världen. Det finns stränga krav och de verksamma inom jordbruksnäringen är noga med att följa de regler som finns. Både bonden med ett litet jordbruk och de stora företagen vet att deras produkter blir bättre om djuren får leva under bästa möjliga förhållanden. Trots det finns det aktivister som bestämt sig för att våra djurägare agerar fel bara för att de håller på med djur. De använder sig av brott mot lagen för att uppmärksamma sina ståndpunkter. Dessa aktivister utgör dessutom ett reellt hot mot vår svenska demokrati.

Riksdagen har till regeringen tillkännagivit att regeringen bör genomföra en översyn av straffskalan för vissa brott mot näringsidkare, utveckla skyddet för näringsidkare som arbetar med djurhållning samt utveckla skyddet för forskare som arbetar med djurförsök. Detta för att sedan återkomma till riksdagen med konkreta förslag eller uppdra åt berörda myndigheter att genomföra riksdagens beslut. Det är nu hög tid att regeringen tar tag i denna fråga och genomför det av riksdagen fattade tillkännagivandet

i enlighet med motionens intentioner om att utveckla samhällets skydd för näringsidkare och forskare.

En enig Göta hovrätt meddelade den 7 april 2014 i en dom där fem personer stod åtalade för bland annat mordbrand och olaga hot. Hovrätten konstaterar i sin dom att det är klarlagt att personerna ifråga har agerat i syfte att försvåra, hindra och stoppa minknäringen. Hovrätten ändrade därmed i allt väsentligt den tidigare domen i Skaraborgs tingsrätt. De utdömda straffen varierar från villkorlig dom till som högst två och ett halvt års fängelse. Det finns därmed fortfarande skäl att överväga en översyn av tillämpningen av straffskalan för vissa brott mot viss näringsverksamhet. Främst är det pålsdjursfarmningen som drabbas av våld, både mot anläggningar och mot enskilda personer. Även företag som arbetar med fjäderfä och äggproduktion eller djurfodertillverkning har drabbats under de senaste åren. Resultatet är förödande för olika producenter, till exempel för svenska äggproducenter och för minknäringen. Förutom en enorm kostnad och förstörelse av enskild egendom blir allt fler duktiga svenska producenter tveksamma till att fortsätta med sin verksamhet.

Det borde vara oacceptabelt att enskilda människor attackerar och saboterar en fullt laglig näringsverksamhet. Samhället borde överväga möjligheterna att ta större ansvar och skydda de näringar och näringsidkare som hotas. De ska ha samma möjligheter att driva sin verksamhet i trygghet som alla andra företagare.

De ständiga attackerna mot näringsidkarna har gjort att försäkringsbolagen börjat bli tveksamma till att försäkra deras verksamhet, och de har i ett par fall nekat svenska producenter försäkring för egendom. Skulle det sprida sig vore det förödande för svensk produktion. Det skulle leda till ett svenskt beroende av utländska producenter som har att leva upp till ett sämre djurskydd än det svenska.

Om vi inte agerar nu riskerar vi att slå ut hela produktionsgrenar inom det svenska jordbruket. När vi föder upp djur i Sverige kan vi med lagar, regler och kontroller ha vetskap om hur djurhållningen och produktionen går till. Om vi inte föder upp djuren i vårt land kommer vi inte på något sätt att kunna påverka regler och kontroller.

Det är inte bara jordbruket som drabbas av aktioner. Djurrättsaktivister trakasserar inte bara djurägare och jordbrukare som håller djur, utan de ger sig också på forskare och hindrar institutioner och företag som genomför djurförsök.

Angrepp på forskningen riskerar förutom att skada ekonomiska värden att försena forskning som syftar till att hitta bot och lindring för sjukdomar som Alzheimers och MS.

Attacker på den akademiska världen är inte något nytt. Tidigare har forskare blivit trakasserade inte bara på arbetsplatsen utan även i sina hem. Djurförsök genomförs först efter en noggrann kontroll från samhället via djurförsöksetiska nämnder som godkänner försöken. När samhället har konstaterat att forskarna följer reglerna för att minimera smärtor för djuren borde rättsväsendet vara berett att skydda forskningen och ingripa mot aktivisterna.

Regeringen bör därför snarast återkomma med lagförslag som skärper straffen mot de som saboterar för näringsidkare och som ser över möjligheterna att utöka skyddet för näringsidkare och forskare som arbetar med djurhållning och djurförsök

Cecilia Widegren (M)